نگاه

وزیر اقتصاد:

حذف یارانه دهک‌های بالا طی ۳ماه امکان‌پذیر نیست

● **شرق:** با وجود گذشت یک هفته از انتشار خبر خالی‌بودن خزانه دولت و اظهارنظرهای مسوولان دولت‌های قبلی و فعلی باز هم موجودی صندوق توسعه‌ملی و ذخایر ارزی کشور داغ است. این موضوع در دومین روز از همایش بین‌المللی صندوق توسعه‌ملی در جزیره کیش باز توسط رییس کل بانک‌مرکزی مطرح شد، اما حسینی، وزیر سابق اقتصاد در برنامه پایش، بیشتر به این موضوع پرداخت و درواقع در مقام دفاع از عملکرد دولت دهم برآمد. وزیر اقتصاد سخنانش را با کنایه به احمدی‌نژاد آغاز کرد: برخی به اصطلاح می‌خواستند نفت را سر سفره‌های مردم بیاورند ولی با این کارشان عملا تورم و نقدینگی را در جامعه افزایش دادند، بر ضرورت اصلاح الگوی مصرف درآمدهای نفتی تاکید کرد.

طیب‌نیا با بیان اینکه دولت موافق حذف یارانه دهک‌های پایین‌درآمدی نیست، خاطرنشان کرد: تکلیف مجلس مبنی‌بر حذف یارانه دهک‌های بالای جامعه طی سه‌ماه آینده با توجه به اطلاعات موجود امکان‌پذیر نیست. علی طیب‌نیا درباره حذف یارانه دهک‌های درآمدی بالا با بیان اینکه دولت قصد ندارد طبقات محروم و متوسط جامعه را از دریافت یارانه نقدی حذف کند، اظهار کرد: دولت معتقد است که طبقات مرفه جامعه و ثروتمندان به مبالغی که ماهانه به حساب‌ها واریز می‌شود نیاز ندارند و مصلحت این است که بتواند این منابع را به افرادی که نیازمند هستند اختصاص دهد.

وی با اشاره به اینکه قطع پرداخت یارانه‌های نقدی برای خانوارهای فقیر و متوسط اصلا امکان‌پذیر نیست، گفت: با توجه به فشار تورمی که در دوره اخیر متوجه خانوارها بوده و محاسباتی که مردم در بودجه خانوار در پرداخت‌های نقدی خود کرده‌اند قطع این منابع به‌ویژه برای خانوارهای فقیر اصلا امکان‌پذیر نیست زیرا مردم برنامه‌های زندگی‌شان را بر اساس وجوه نقدی تنظیم کرده‌اند و با قطع پرداخت این یارانه لطمات زیادی به رفاه خانوارها وارد خواهد شد.

به گفته او قصد دولت این است که پرداخت یارانه‌های نقدی را به طبقات محروم جامعه و متوسط ادامه دهد.

طیب‌نیا با اشاره به اینکه سیستم حساب‌های ملی ما مبتنی‌بر روش تولیدوهزینه است و اطلاعات تفکیکی درباره درآمد خانوارها در اختیار نداریم، خاطرنشان کرد: مطالعاتی که درخصوص توزیع درآمد و مصرف صورت می‌گیرد عمدتا مبتنی بر اطلاعاتی است که از حدود ۳۰هزار خانوار به‌صورت نمونه‌گیری دریافت می‌شود و ناظر بر هزینه‌های خانوار است نه درآمدها.

وی ادامه داد: بر اساس قانون دولت مجاز است که حداکثر ۵۰درصد از منابع را صرف پرداخت نقدی به خانوارها کند و این به آن معناست که فقط ۱۴هزارمیلیارد تومان از محل افزایش قیمت حامل‌های انرژی صرف پرداخت کمک‌های نقدی خواهد شد بنابراین فاصله بین ۱۴هزار و ۴۲هزارمیلیاردتومان درواقع منابعی است که خارج از چارچوب قانون هدفمندی یارانه‌ها تامین می‌شود.

وزیر اقتصاد بااشاره به اینکه طبیعتا ۱۴هزارمیلیاردتومان از محل مابه‌التفاوت افزایش قیمت حامل‌های انرژی که در قانون بودجه ۱۳۹۲ به دولت اجازه داده شده که پرداخت شود، گفت: یک ردیف ۱۱هزارمیلیاردتومانی هم در قانون بودجه ۱۳۹۲ پیش‌بینی شده که صرف پرداخت یارانه نقدی شود و با توجه به محدودیت‌های جدی که در بودجه ۱۳۹۲ وجود دارد درواقع ۱۱هزارمیلیاردتومان از محل طرح‌های عمرانی دولت تامین می‌شود.

تخصیص پروژه‌های عمرانی نزدیک به صفر

وزیر اقتصاد در پاسخ به این سوال که وزیر نفت چندی پیش اعلام کرده بود که کل بودجه ناشی از درآمدهای نفتی وصول شده است و شب گذشته وزیر سابق اقتصاد و دارایی درباره خالی‌بودن خزانه عنوان کرده که خزانه را در مردادماه با سه‌هزارو۲۰۰میلیاردتومان تحویل داده‌اند، تصریح کرد: بحث بر سر این است که در سال‌جاری میزان تخصیص هزینه‌های عمرانی نزدیک به صفر بوده است به‌طوری که در نیمه نخست امسال کل اعتبار تخصیص‌شده به طرح‌های عمرانی حدود شش‌هزارمیلیارد تومان بوده و مبلغی که خزانه پرداخت کرده حدود سه‌هزارمیلیارد تومان بوده است.

واقعیت بودجه کشور عدم‌تحقق ۱۱۰هزارمیلیارد تومان است

وی در ادامه افزود: هیچ‌گونه طرح عمرانی‌ای در کشور صورت نگرفته، مطالبات پیمانکاران بابت طرح‌های عمرانی که قابل‌توجه است به هیچ‌وجه پرداخت نشده و در هزینه‌های جاری که عمدتا مربوط به پرداخت حقوق به‌کارکنان دولت است، شاهد کاهش شدید بوده‌ایم.

وزیر امور اقتصادی و دارایی تصریح کرد: مهم این است که دولت در کل سال با عدم تحقق منابع در حد ۱۱۰هزارمیلیاردتومان مواجه است که این واقعیت بودجه کشور است.

هشدار ارزی سیف

رییس کل بانک مرکزی به‌عنوان دومین سخنران این همایش مانند وزیر اقتصاد به استفاده ریالی از منابع صندوق توسعه‌ملی هشدار داد و گفت: در قالب ماده ۸۴ قانون برنامه پنجم تبدیل تسهیلات ارزی صندوق به ریال تا سقف مشخصی برای برخی از بخش‌ها پیش‌بینی شده است. اگر این روند ادامه یابد، صندوق توسعه‌ملی تنها محلی برای استفاده اعتبارات دولت‌ها می‌شود و تجربه تلخ حساب ذخیره ارزی در صندوق توسعه‌ملی تکرار خواهد شد. سیف با بیان اینکه در قالب حساب ذخیره ارزی در گذشته دولت می‌توانست تا ۵۰درصد از منابع حساب را در سرمایه‌گذاری هزینه کند، گفت: همچنین از طریق حساب ذخیره ارزی، حمایت از پول ملی و جلوگیری از کاهش ارزش پول نیز مطرح بود.

ادامه در صفحه ۱۴

گپ‌وگفت «شرق» با متروسواران تهرانی

یارانه نقدی را کجا خرج می‌کنید؟

عکس: آیدین رهبر، شرق

شرق: از اجرای طرح هدفمندی یارانه‌ها چند سالی می‌گذرد در طول این سال‌ها به‌رغم انتقادها این فاز اول این طرح به صورت کامل اجرا شده است ولی اگر از مردم در مورد جزییات این فاز یا حتی کلیات تمام این طرح بپرسیم، مطلب خاصی نباشد که از آن بدانند به غیراز اینکه ماهانه ۴۵هزارو۵۰۰تومان به حساب آنها واریز می‌شود و این پول به نوعی در سبد درآمدی خانوارهای ایرانی راه پیدا کرده و همین موضوع باعث شد تا برای گپ‌وگفت در این‌باره به مترو تهران بروم تا با توجه به تنوع طبقات اجتماعی استفاده‌کننده از این وسیله حمل‌ونقل‌عمومی از مردم درباره این طرح سوال کنم. ابتدا از غرب تهران و ایستگاه صادقیه شروع می‌کنم با توجه به شلوغی مترو، پیداکردن فردی که بتواند یا بخواهد به‌راحتی با او ارتباط برقرار کرد، بسیار سخت به‌نظر می‌رسد ولی در نهایت صحبتم را با یک جوان شروع می‌کنم.

یارانه برای کمک‌هزینه خرید میوه!

حمید. ج ۲۷ سال دارد، حسابدار یک شرکت خصوصی است و دوسالی می‌شود که ازدواج کرده. او می‌گوید: «قبل از ازدواج پدرم این یارانه را دریافت می‌کرد و من هیچ توقعی برای اینکه آن را به من بدهد، نداشتم ولی بعد از ازدواج مجبور شدم تا با ورود به سامانه هدفمندی شماره حساب خودم را برای دریافت بدهم و الان یارانه خودم و همسرم به حساب من واریز می‌شود.»

از او در مورد نحوه مصرف این پول می‌پرسم و او می‌گوید:«اوایل این پول را برای خرجی ماهانه استفاده می‌کردم و شاید بودونبودش مهم نبود ولی از وقتی به خانه جدید اسباب‌کشی کردم از این ۹۲هزارتومانی که برای جفتمان واریز می‌شود برای خرید میوه ماهانه استفاده می‌کنم یعنی کمکی است برای پرکردن یکی از کالاهای سبد خانوار تا این سبد خالی نماند.» از او می‌پرسم این مبلغ برای خرید میوه کم نیست. او می‌گوید: «قبلا خیلی مناسب بود ولی از اول سال و با توجه به گرانی میوه فقط دوبار در ماه می‌توانیم به خرید برویم و از آنجایی که میهمان زیادی هم نداریم با این مبلغ می‌سازیم.» از او می‌پرسم به نظرت مبلغ یارانه برای شما کافی است و اگر از زندگیتون حذف بشه چیکار می‌کنید که اینگونه پاسخ می‌دهد: «نه خیلی کمه واقعا اگر حذف بشه شاید فرق زیادی تو زندگیم نکنه و به نظر من باید یارانه افراد زیر ۳۰ سال که تازه ازدواج کرده‌اند صدهزارتومان باشد و اشاره می‌کند اگر این مبلغ زیاد شود بازهم از آن برای خرید استفاده می‌کنم چون حقوق من و همسرم برای اجاره می‌رود و مبلغ کمی برای پرکردن یخچال می‌ماند و تنها احتیاج من کمک برای خرید کالاهای مورد نیاز خوراکی است.» با توجه به اینکه او از این پول برای خرید سبد کالایی خانوارش استفاده می‌کند، می‌پرسم به نظرش بهتر نیست که به جای پول به او کالابرگ خرید مواد خوراکی دهند و او می‌گوید: «اگر این کالابرگ‌ها برای خرید از هرجایی که خودم دوست دارم، باشد خوب است ولی اینکه مجبور شوم برای خرید به مراکزی که دولت اعلام می‌کند بروم ترجیح می‌دهم پولش را نقدی بگیرم چون بالاخره من اطراف خونه می‌دانم که کجا اجناس مرغوب را به قیمت مناسب می‌فروشد.» برای آخرین سوال می‌پرسم.

می‌داند که این پول برای کمک‌هزینه پرداخت گران‌شدن حامل‌های سوخت و قیمت قبض‌های آب و برق و... به حساب خانوارها واریز می‌شود نه خرید میوه که می‌گوید: «قبل از ازدواج که من از قیمت قبض‌ها خبر نداشتم و از وقتی به خانه خودمان اومدیم مبلغش به‌نظرم زیاد نمی‌آمد و برای حمل‌ونقل هم که از مترو و اتوبوس استفاده می‌کنیم و افزایش قیمت بلیت هم آنقدر نبوده تا مجبور شویم به‌جای میوه از یارانه برای پرداخت قبض‌ها یا بلیت مترو یا اتوبوس استفاده کنیم.»

احساس می‌کنم شاید به‌دلیل اینکه هم خودش هم همسرش کار خوبی دارند و حقوق مناسبی می‌گیرند شاید زیاد برایش فرقی نمی‌کند تا یارانه بگیرد یا نه به همین دلیل به‌دنبال صحبت با یک فرد مسن‌تر می‌گردم.

کمک‌هزینه اجاره

آقای فرهمند ۶۳سال دارد و بازنشسته است و چهار فرزند دارد. او می‌گوید: «از این پول برای کمک‌هزینه اجاره استفاده می‌کنم و ادامه می‌دهد قبل از اضافه‌شدن ناگهانی اجاره‌ها از این پول برای مصارف جاری ماهانه استفاده می‌کردم ولی امسال صاحبخانه ۳۰۰هزارتومان به ناگاه به اجاره اضافه کرد و مجبور شدم تا یارانه هر شش‌نفرمان را برای اجاره کنار بگذارم.» از او می‌پرسم اگر این یارانه اضافه یا حذف شود چه تاثیری روی زندگی آنها می‌گذارد که می‌گوید:«تا سال گذشته واقعا میزان آن برای من مهم نبود و با توجه به اینکه بچه‌ها هم کار می‌کنند، می‌توانستم چرخ زندگی را بچرخانم ولی الان واقعا اگر دولت آن را حذف کند، برای پرداخت اجاره‌خانه دچار مشکل می‌شوم و به‌نظر من باید بیشتر شود و افرادی که احتیاج ندارند باید از دریافت آن انصراف بدهند.» از او در مورد اینکه با افزایش قیمت قبض‌های برق و آب چگونه کنار آمده می‌پرسم که می‌گوید: «مقدارش زیاد نبود و اصلا در ابتدا افزایش آن را احساس نکردم ولی در تابستان قبض برق ۹۰هزارتومان آمده بود که هنوز نتوانسته‌ام آن را پرداخت کنم و به همین دلیل باید مبلغ یارانه‌ها بیشتر شود وگرنه مردم نمی‌توانند از آن برای پرداخت هزینه‌ای قبض‌ها استفاده کنند.»

از او می‌پرسم اگر دولت یک چک نقد به همان قیمت یارانه به نام صاحبخانه ماهانه به او بدهد تا او از دریافت نقدی یارانه انصراف بدهد، آیا حاضر است یا خیر؟ او می‌گوید: «این پول حق من است و در حال حاضر برای کمک‌اجاره استفاده می‌کنم و شاید بعدها بخواهم از آن برای کار دیگری استفاده کنم بنابراین اصلا حاضر نیستم از دریافت نقدی آن انصراف بدهم.» با چند نفر دیگر در این خط صحبت کردم و اکثر آنها از این پول برای هزینه‌های جاری استفاده می‌کردند، به‌عنوان مثال پدری پول توجیبی فرزندش را با این پول می‌داد یا جوانی برای کمک‌هزینه معلم خصوصی از آن استفاده می‌کرد و هیچ‌کدام حاضر نبودند از دریافت این پول انصراف دهند یا به‌جایش کالابرگ دریافت کنند. از ایستگاه امام خط را به سمت شمال شهر عوض می‌کنم. قبلا شنیده‌ام بعضی از بازاری‌ها و سرمایه‌داران شمال شهر به‌دلیل در طرح‌بودن مرکز شهر و بازار از این خط برای تردد استفاده می‌کنند و برای پیداکردن یکی از آنها با چندین نفر سر صحبت را باز می‌کنم تا در آخر یک بازاری پیدا می‌کنم.

یک خانم: به من نمی‌گفت ولی قبض‌ها را به‌موقع پرداخت می‌کرد و من اطلاع زیادی از نحوه دریافت و پرداخت آن نداشتم ولی الان حق خودم می‌دانم که به حساب خودم واریز شود ولی چند بار که تلفنی با سازمان هدفمندی صحبت کردم گفتند به‌زودی سامانه برای اصلاح باز می‌شود و می‌توانم با نشان‌دادن مدارک لازم، حساب خودم را برای واریز اعلام کنم

پولدارم ولی حاضر نیستم انصراف دهم

آقای افراشته ۴۸سال دارد و ۱۲سال است در بازار تهران فرش‌فروش است و در قیطریه ساکن است و دو فرزند دارد. او می‌گوید: «من از روز اول در این طرح ثبت‌نام کردم ولی مبلغش زیاد به درد من نمی‌خورد و حتی کارتش که پول یارانه به آن واریز می‌شود کارتی است که اصلا از آن استفاده نمی‌کنم.» او ادامه می‌دهد: «از اول سال حتی به این کارت دست نزدم و فکر کنم یارانه هفت‌ماه داخل آن مانده باشد. سال پیش هم یک مدت کارت را به کارگر مغازه داده بودم تا برای کمک‌خرجش از آن استفاده کند.» با توجه به صحبت‌هایش از او می‌پرسم چرا انصراف نداده یا اگر خود دولت او را حذف کند چه می‌کند که می‌گوید: «این پول حق همه است وقتی پول بنزین اضافه شد برای همه اضافه شد تازه من که بنزین ۴۰۰تومانی هم ندارم پس چرا باید انصراف می‌دادم؟ به نظر او دولت هم حق ندارد کسی را از دریافت این پول حذف کند چون قیمت‌ها برای همه اضافه شده است.»

از او می‌پرسم که می‌داند که در حال حذف سه‌دهک هستند و شاید او هم یکی از آنها باشد و پاسخ می‌دهد: «قبلا هم به من پیامک داده بودند که انصراف دهم ولی دولت حق چنین کاری ندارد من برای پولم زحمت کشیده‌ام و با تمام مردم دیگر برابرم دلیلی نمی‌شود که عده‌ای که به هر دلیلی بیکار هستند یا نتوانسته‌اند راه پولدارشدن را پیدا کنند پول مفت بگیرند و من که از صبح تا شب سر کارم حقم را به نفر دیگری ببخشم.»

در ادامه با یک جوان ۱۷ساله به نام آرش صحبت می‌کنم که دانش‌آموز است و پدرش بنگاه مسکن دارد. می‌خواهم ببینم یارانه را خودش می‌گیرد یا پدرش. او می‌گوید: «پدرم یارانه را می‌گیرد ولی پولش را به‌عنوان پول توجیبی به من و خواهرم می‌دهد.» از او می‌پرسم می‌داند که این یارانه برای کمک‌هزینه حامل‌های سوخت و... به حساب پدرش واریز می‌شود و آیا این پول کفاف پول توجیبی یک نوجوان را می‌دهد. او می‌گوید: «برای من مهم نیست این پول برای چی پرداخت می‌شود و برای پول توجیبی نصف ماه هم کم است ولی چون وضعیت فروش ملک راکد است نمی‌توانم از پدرم انتظار زیادی داشته باشم.» از او می‌پرسم که پدرش با افزایش قیمت برق و آب و بنزین چه می‌کند و او می‌گوید: «ماشین بابا آکبند تو پارکینگ مونده! قبض برق را نمی‌دونم ولی همیشه برای اینکه قبض آب و گاز رو دیر میده با مدیر ساختمان در حال دعواست.» سوژه بعدی گزارشم افشین است که مهندس عمران است و برای یک شرکت پیمانکاری شهرداری کار می‌کند و یک دختر سه‌ساله دارد و خودش هم ماه گذشته شمع ۳۵ سالگی‌اش را فوت کرده است. «راستش یارانه سه نفرمون را می‌گیرم و برای مخارج ماهانه خرجش می‌کنم و جزو درآمد ماهانه‌ام حساب میشه و نمی‌تونم بگم برای کار خاصی استفاده می‌کنم.» از او در مورد مبلغ آن و حذف سه دهک می‌پرسم و می‌گوید: «مبلغش تا دوسال پیش خوب بود ولی الان واقعا ۴۵هزارتومان برای هر فرد خرج یک روزشه و البته برای ما که سه نفریم بد نیست و بالاخره کمک حاله ولی اصلا حاضر نیستم از دریافتش انصراف بدم ولی اینکه شنیدم قراره پولدارهارو حذف کنن به‌نظرم خوبه به شرطی که یارانه افراد دیگر رو اضافه کنن نه اینکه دولت حق مردم‌رو بریزه تو جیب خودش.» از صحبت‌های سیاسی خوشم نمی‌آید ولی دونفر در حال بحث داغ سیاسی هستند و به طرف آنها می‌روم. مازیار ۴۵سال دارد و در میدان توپخانه قطعات یدکی پراید می‌فروشد و همراه با دو فرزندش چهارنفر می‌شوند که یارانه می‌گیرند او می‌گوید: «اول در این طرح ثبت‌نام نکردم چون به‌نظرم ۴۵هزارتومان مبلغ زیادی نبود ولی در دور دوم در سامانه رفتم و برای دریافت ثبت‌نام کردم چون دیدم همه دارند می‌گیرند.»

او ادامه می‌دهد که کارت عابربانکی که یارانه در آن واریز می‌شود دست همسرش است و از آن برای خرید استفاده می‌کند. به نظر «مازیار» مبلغ یا افزایش آن فرق چندانی در زندگی‌اش ندارد از او راجع به‌گران‌شدن بنزین و قبض‌های برق و آب می‌پرسم و می‌گوید: «من که چون محل کارم تو طرح ترافیکه خیلی‌وقته ماشین نمیارم ولی بنزین ۷۰۰تومان خیلی گرونه ما هر ماه می‌رفتیم شمال ولی الان شش‌ماه میشه که نرفتیم. قبض برق و آب‌رو به‌موقع میدم ولی چون پله‌پله گرون کردن نفهمیدم ولی یه قبض برق قدیمی مغازه رو که مال پنج‌سال پیش بود پیدا کردم اومده بود دوهزارو۷۰۰تومان ولی الان زیر ۵۰هزار نمیاد.» او در ادامه راجع به انصراف می‌گوید: «اگر من را حذف کنند حتما اعتراض می‌کنم شاید پولش برای من مهم نباشه ولی فرق من با بقیه چیه که بی‌خیال پول شم.»

فردی که یارانه‌ها را در راه درست مصرف می‌کند

ستاره یکی از افراد دیگری است که با او صحبت می‌کنم. او ۳۲ سال دارد و مجرد است و تنها زندگی می‌کند. «به دلیل اینکه پدرم فوت کرده از همان اول یارانه را خودم دریافت می‌کردم.»

او تنها کسی است که از یارانه برای پرداخت قبض استفاده می‌کند. ستاره می‌گوید: «از همان اول قبض‌های خونه‌رو با این پول پرداخت کردم و برای کار دیگری استفاده نکردم.» از او راجع به مبلغ یارانه‌ها می‌پرسم و مطلب جالبی می‌گوید: «این ماه جمع مبلغی که برای قبض‌ها دادم شد ۵۲هزارتومان و به‌نظرم که مبلغ آن بسیار خنده‌دار است و در تابستان پیش هم تیرماه این مبلغ برای پرداخت قبض‌ها کم آمده است.»

به او اشاره می‌کنم که این مبلغ برای افزایش قیمت بنزین هم بوده است و با تعجب می‌گوید: «بنزین‌رو نمی‌دونستم، من روزی دوهزارتومان پول تاکسی می‌دم که از دوسال پیش تقریبا دوبرابر شده پس این ۴۵هزارتومان خیلی کمه باید بیشتر شه.» او در مورد امکان حذف هم می‌گوید:«من مشکلی با حذف ندارم ولی دولت هم باید قیمت‌ها را اصلاح کند وگرنه من که نمیتونم قبض‌هام‌رو پرداخت کنم.»

پدرم یارانه من را نمی‌دهد

علی بایرامی، دانشجویی ۲۱ساله است که در دانشگاه آزاد درس می‌خواند و می‌گوید: «پدرم یارانه‌ها را می‌گیرد و من چندباری به این موضوع اعتراض کردم چون معتقدم این پول حق منه ولی اون میگه خودت شهریه دانشگاه‌رو بده منم یارانه رو بهت میدم! آخه ۵۰هزارتومان چه ربطی به شهریه دومیلیونی من داره؟» به او می‌گویم که این مبلغ برای پرداخت قبض‌ها و گران‌شدن حامل‌های سوخت سرپرست‌های خانوار پرداخت می‌شود و او با عصبانیت می‌گوید: «برای من مهم نیست برای چی واریز می‌شود اگر برای هر فرد است چرا به یک نفر دیگر می‌دهند؟ تو قطر برای یک نوزاد چندماهه هم حساب جداگانه باز می‌کنند و پول نفت را به حسابش می‌ریزند و پدرش حق برداشت ندارد.» او ادامه می‌دهد: «هزینه‌های زندگی به عهده پدر است و اگر چیزی گران شد من نباید جورش را بکشم این پول باید مستقیم به حساب من واریز شود!» آتوسا ۳۴سال دارد و یک‌سالی می‌شود از همسرش جدا شده، او به مطلب جالبی اشاره می‌کند: «از دو سال پیش که ازدواج کردیم پول یارانه‌ها به حساب همسرم واریز می‌شود و با اینکه یک سال است جدا شده‌ایم ولی بازهم او این مبلغ را می‌گیرد.»

از او می‌پرسم که همسرش برای چه موردی از این مبلغ استفاده می‌کرده و او می‌گوید: «به من نمی‌گفت ولی قبض‌ها را به‌موقع پرداخت می‌کرد و من اطلاع زیادی از نحوه دریافت و پرداخت آن نداشتم ولی الان حق خودم می‌دانم که به حساب خودم واریز شود ولی چند بار که تلفنی با سازمان هدفمندی صحبت کردم گفتند به‌زودی سامانه برای اصلاح باز می‌شود و می‌توانم با نشان‌دادن مدارک لازم حساب خودم را برای واریز اعلام کنم.» از او در مورد نحوه مصرف این پول می‌پرسم و می‌گوید: «اوایل این پول را برای خرجی ماهانه استفاده می‌کردم و شاید بودونبودش مهم نبود ولی از وقتی به خانه جدید اسباب‌کشی کردم از این ۹۲هزارتومانی که برای جفتمان واریز می‌شود برای خرید میوه ماهانه استفاده می‌کنم یعنی کمکی است برای پرکردن یکی از کالاهای سبد خانوار تا این سبد خالی نماند.» از او می‌پرسم این مبلغ برای خرید میوه کم نیست. او می‌گوید: «قبلا خیلی مناسب بود ولی از اول سال و با توجه به گرانی میوه فقط دوبار در ماه می‌توانیم به خرید برویم و از آنجایی که میهمان زیادی هم نداریم با این مبلغ می‌سازیم.» از او می‌پرسم به نظرت مبلغ یارانه برای شما کافی است و اگر از زندگیتون حذف بشه چیکار می‌کنید که اینگونه پاسخ می‌دهد: «نه خیلی کمه واقعا اگر حذف بشه شاید فرق زیادی تو زندگیم نکنه و به نظر من باید یارانه افراد زیر ۳۰ سال که تازه ازدواج کرده‌اند صدهزارتومان باشد و اشاره می‌کند اگر این مبلغ زیاد شود بازهم از آن برای خرید استفاده می‌کنم چون حقوق من و همسرم برای اجاره می‌رود و مبلغ کمی برای پرکردن یخچال می‌ماند و تنها احتیاج من کمک برای خرید کالاهای مورد نیاز خوراکی است.» با توجه به اینکه او از این پول برای خرید سبد کالایی خانوارش استفاده می‌کند، می‌پرسم به نظرش بهتر نیست که به جای پول به او کالابرگ خرید مواد خوراکی دهند و او می‌گوید: «اگر این کالابرگ‌ها برای خرید از هرجایی که خودم دوست دارم، باشد خوب است ولی اینکه مجبور شوم برای خرید به مراکزی که دولت اعلام می‌کند بروم ترجیح می‌دهم پولش را نقدی بگیرم چون بالاخره من اطراف خونه می‌دانم که کجا اجناس مرغوب را به قیمت مناسب می‌فروشد.» برای آخرین سوال می‌پرسم.

می‌داند که این پول برای کمک‌هزینه پرداخت گران‌شدن حامل‌های سوخت و قیمت قبض‌های آب و برق و... به حساب خانوارها واریز می‌شود نه خرید میوه که می‌گوید: «قبل از ازدواج که من از قیمت قبض‌ها خبر نداشتم و از وقتی به خانه خودمان اومدیم مبلغش به‌نظرم زیاد نمی‌آمد و برای حمل‌ونقل هم که از مترو و اتوبوس استفاده می‌کنیم و افزایش قیمت بلیت هم آنقدر نبوده تا مجبور شویم به‌جای میوه از یارانه برای پرداخت قبض‌ها یا بلیت مترو یا اتوبوس استفاده کنیم.»

احساس می‌کنم شاید به‌دلیل اینکه هم خودش هم همسرش کار خوبی دارند و حقوق مناسبی می‌گیرند شاید زیاد برایش فرقی نمی‌کند تا یارانه بگیرد یا نه به همین دلیل به‌دنبال صحبت با یک فرد مسن‌تر می‌گردم.

کمک‌هزینه اجاره

آقای فرهمند ۶۳سال دارد و بازنشسته است و چهار فرزند دارد. او می‌گوید: «از این پول برای کمک‌هزینه اجاره استفاده می‌کنم و ادامه می‌دهد قبل از اضافه‌شدن ناگهانی اجاره‌ها از این پول برای مصارف جاری ماهانه استفاده می‌کردم ولی امسال صاحبخانه ۳۰۰هزارتومان به ناگاه به اجاره اضافه کرد و مجبور شدم تا یارانه هر شش‌نفرمان را برای اجاره کنار بگذارم.» از او می‌پرسم اگر این یارانه اضافه یا حذف شود چه تاثیری روی زندگی آنها می‌گذارد که می‌گوید:«تا سال گذشته واقعا میزان آن برای من مهم نبود و با توجه به اینکه بچه‌ها هم کار می‌کنند، می‌توانستم چرخ زندگی را بچرخانم ولی الان واقعا اگر دولت آن را حذف کند، چه ربطی به شهریه دومیلیونی من داره؟» به او می‌گویم که این مبلغ برای پرداخت قبض‌ها و گران‌شدن حامل‌های سوخت سرپرست‌های خانوار پرداخت می‌شود و او با عصبانیت می‌گوید: «برای من مهم نیست برای چی واریز می‌شود اگر برای هر فرد است چرا به یک نفر دیگر می‌دهند؟ تو قطر برای یک نوزاد چندماهه هم حساب جداگانه باز می‌کنند و پول نفت را به حسابش می‌ریزند و پدرش حق برداشت ندارد.» او ادامه می‌دهد: «هزینه‌های زندگی به عهده پدر است و اگر چیزی گران شد من نباید جورش را بکشم این پول باید مستقیم به حساب من واریز شود!» آتوسا ۳۴سال دارد و یک‌سالی می‌شود از همسرش جدا شده، او به مطلب جالبی اشاره می‌کند: «از دو سال پیش که ازدواج کردیم پول یارانه‌ها به حساب همسرم واریز می‌شود و با اینکه یک سال است جدا شده‌ایم ولی بازهم او این مبلغ را می‌گیرد.»

از او می‌پرسم که همسرش برای چه موردی از این مبلغ استفاده می‌کرده و او می‌گوید: «به من نمی‌گفت ولی قبض‌ها را به‌موقع پرداخت می‌کرد و من اطلاع زیادی از نحوه دریافت و پرداخت آن نداشتم ولی الان حق خودم می‌دانم که به حساب خودم واریز شود ولی چند بار که تلفنی با سازمان هدفمندی صحبت کردم گفتند به‌زودی سامانه برای اصلاح باز می‌شود و می‌توانم با نشان‌دادن مدارک لازم حساب خودم را برای واریز اعلام کنم.» از او در مورد نحوه مصرف این پول می‌پرسم و او می‌گوید:«اوایل این پول را برای خرجی ماهانه استفاده می‌کردم و شاید بودونبودش مهم نبود ولی از وقتی به خانه جدید اسباب‌کشی کردم از این ۹۲هزارتومانی که برای جفتمان واریز می‌شود برای خرید میوه ماهانه استفاده می‌کنم یعنی کمکی است برای پرکردن یکی از کالاهای سبد خانوار تا این سبد خالی نماند.» از او می‌پرسم این مبلغ برای خرید میوه کم نیست. او می‌گوید: «قبلا خیلی مناسب بود ولی از اول سال و با توجه به گرانی میوه فقط دوبار در ماه می‌توانیم به خرید برویم و از آنجایی که میهمان زیادی هم نداریم با این مبلغ می‌سازیم.» از او می‌پرسم به نظرت مبلغ یارانه برای شما کافی است و اگر از زندگیتون حذف بشه چیکار می‌کنید که اینگونه پاسخ می‌دهد: «نه خیلی کمه واقعا اگر حذف بشه شاید فرق زیادی تو زندگیم نکنه و به نظر من باید یارانه افراد زیر ۳۰ سال که تازه ازدواج کرده‌اند صدهزارتومان باشد و اشاره می‌کند اگر این مبلغ زیاد شود بازهم از آن برای خرید استفاده می‌کنم چون حقوق من و همسرم برای اجاره می‌رود و مبلغ کمی برای پرکردن یخچال می‌ماند و تنها احتیاج من کمک برای خرید کالاهای مورد نیاز خوراکی است.» با توجه به اینکه او از این پول برای خرید سبد کالایی خانوارش استفاده می‌کند، می‌پرسم به نظرش بهتر نیست که به جای پول به او کالابرگ خرید مواد خوراکی دهند و او می‌گوید: «اگر این کالابرگ‌ها برای خرید از هرجایی که خودم دوست دارم، باشد خوب است ولی اینکه مجبور شوم برای خرید به مراکزی که دولت اعلام می‌کند بروم ترجیح می‌دهم پولش را نقدی بگیرم چون بالاخره من اطراف خونه می‌دانم که کجا اجناس مرغوب را به قیمت مناسب می‌فروشد.» برای آخرین سوال می‌پرسم.

می‌داند که این پول برای کمک‌هزینه پرداخت گران‌شدن حامل‌های سوخت و قیمت قبض‌های آب و برق و... به حساب خانوارها واریز می‌شود نه خرید میوه که می‌گوید: «قبل از ازدواج که من از قیمت قبض‌ها خبر نداشتم و از وقتی به خانه خودمان اومدیم مبلغش به‌نظرم زیاد نمی‌آمد و برای حمل‌ونقل هم که از مترو و اتوبوس استفاده می‌کنیم و افزایش قیمت بلیت هم آنقدر نبوده تا مجبور شویم به‌جای میوه از یارانه برای پرداخت قبض‌ها یا بلیت مترو یا اتوبوس استفاده کنیم.»

احساس می‌کنم شاید به‌دلیل اینکه هم خودش هم همسرش کار خوبی دارند و حقوق مناسبی می‌گیرند شاید زیاد برایش فرقی نمی‌کند تا یارانه بگیرد یا نه به همین دلیل به‌دنبال صحبت با یک فرد مسن‌تر می‌گردم.

کمک‌هزینه اجاره

آقای فرهمند ۶۳سال دارد و بازنشسته است و چهار فرزند دارد. او می‌گوید: «از این پول برای کمک‌هزینه اجاره استفاده می‌کنم و ادامه می‌دهد قبل از اضافه‌شدن ناگهانی اجاره‌ها از این پول برای مصارف جاری ماهانه استفاده می‌کردم ولی امسال صاحبخانه ۳۰۰هزارتومان به ناگاه به اجاره اضافه کرد و مجبور شدم تا یارانه هر شش‌نفرمان را برای اجاره کنار بگذارم.» از او می‌پرسم اگر این یارانه اضافه یا حذف شود چه تاثیری روی زندگی آنها می‌گذارد که می‌گوید:«تا سال گذشته واقعا میزان آن برای من مهم نبود و با توجه به اینکه بچه‌ها هم کار می‌کنند، می‌توانستم چرخ زندگی را بچرخانم ولی الان واقعا اگر دولت آن را حذف کند، چه ربطی به شهریه دومیلیونی من داره؟» به او می‌گویم که این مبلغ برای پرداخت قبض‌ها و گران‌شدن حامل‌های سوخت سرپرست‌های خانوار پرداخت می‌شود و او با عصبانیت می‌گوید: «برای من مهم نیست برای چی واریز می‌شود اگر برای هر فرد است چرا به یک نفر دیگر می‌دهند؟ تو قطر برای یک نوزاد چندماهه هم حساب جداگانه باز می‌کنند و پول نفت را به حسابش می‌ریزند و پدرش حق برداشت ندارد.» او ادامه می‌دهد: «هزینه‌های زندگی به عهده پدر است و اگر چیزی گران شد من نباید جورش را بکشم این پول باید مستقیم به حساب من واریز شود!» آتوسا ۳۴سال دارد و یک‌سالی می‌شود از همسرش جدا شده، او به مطلب جالبی اشاره می‌کند: «از دو سال پیش که ازدواج کردیم پول یارانه‌ها به حساب همسرم واریز می‌شود و با اینکه یک سال است جدا شده‌ایم ولی بازهم او این مبلغ را می‌گیرد.»

از او می‌پرسم که همسرش برای چه موردی از این مبلغ استفاده می‌کرده و او می‌گوید: «به من نمی‌گفت ولی قبض‌ها را به‌موقع پرداخت می‌کرد و من اطلاع زیادی از نحوه دریافت و پرداخت آن نداشتم ولی الان حق خودم می‌دانم که به حساب خودم واریز شود ولی چند بار که تلفنی با سازمان هدفمندی صحبت کردم گفتند به‌زودی سامانه برای اصلاح باز می‌شود و می‌توانم با نشان‌دادن مدارک لازم حساب خودم را برای واریز اعلام کنم.» از او در مورد نحوه مصرف این پول می‌پرسم و او می‌گوید:«اوایل این پول را برای خرجی ماهانه استفاده می‌کردم و شاید بودونبودش مهم نبود ولی از وقتی به خانه جدید اسباب‌کشی کردم از این ۹۲هزارتومانی که برای جفتمان واریز می‌شود برای خرید میوه ماهانه استفاده می‌کنم یعنی کمکی است برای پرکردن یکی از کالاهای سبد خانوار تا این سبد خالی نماند.» از او می‌پرسم این مبلغ برای خرید میوه کم نیست. او می‌گوید: «قبلا خیلی مناسب بود ولی از اول سال و با توجه به گرانی میوه فقط دوبار در